

תת"ע (חיפה) 10101-01-23 - מדינת ישראל נ' מוחמד סואעד

תת"ע (חיפה) 10101-01-23 - מדינת ישראל נ' מוחמד סואעדשלום חיפה

תת"ע (חיפה) 10101-01-23

מדינת ישראל

נגד

מוחמד סואעד

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בחיפה

[13.06.2024]

השופט אבישי קאופמן

החלטה

הנאשם עתר לביטול פסק דין שניתן בהעדר התייצבות בידי כב' השופטת פרסון כמפורט בהחלטתי מיום 6.6 והמאשימה התנגדה לבקשה.

לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, החלטתי לדחות את הבקשה.

הנאשם היה מיוצג בהליך, הגיש בקשת דחייה לדיונים באמצעות באת-כוחו, ולבסוף לא התייצב לדיון בחודש אפריל שאז ניתן כנגדו פסק הדין דנן.

טענת הנאשם כי באת-כוחו לא עדכנה אותו בדבר הדיונים אינה יכולה להתקבל כשלעצמה כמצדיקה ביטול פסק הדין. בעניין זה החלטות רבות מספור ולדוגמא ע"פ 1149/07 טמצין נ' מדינת ישראל, עפ"ת 22997-05-14 אבו כוש נ' מדינת ישראל, ע"פ 70050/09 חרובי נ' מדינת ישראל ועוד החלטות רבות אחרות.

בנסיבות אלה, היה מקום לשקול ביטול פסק הדין לו היה מראה הנאשם כי שפיטתו בהיעדר התייצבות גרמה לו לעיוות דין, אך הוא לא עשה כן. לנאשם יוחסה עבירה של נהיגה ברכב לגביו ניתנה הודעת איסור שימוש של בוחן, רכב שלא רשיון תקף ורכב שהשימוש בו נאסר על ידי קצין - עבירה בניגוד לסעיף 67 לפקודה.

שתי העבירות הראשונות שלעיל הן עבירות של אחריות קפידה והעבירה הנוספת של נהיגה ברכב שהשימוש בו נאסר בידי קצין היא עבירה חמורה השקולה לנהיגה בזמן פסילה, ואם היה הנאשם מורשע בה לאחר ניהול משפט היה צפוי לעונש חמור בהרבה מזה שהושת עליו, ואשר אינו עולה על העונש המינימלי שנקבע לעבירה של נהיגה ברכב לגביו ניתנה הודעת איסור שימוש בידי בוחן תנועה.

מהאמור לעיל עולה כי לא רק שהנאשם לא פירט בבקשתו כל נימוק היכול לבסס חשש לעיוות דין, אלא שאפילו דומה כי זכה לעונש מקל משמעותית לעומת העונש שהיה יכול להיות מושת עליו לו היה נדון בנוכחותו. בנסיבות אלה, אין בבקשה שבפניי כל נימוק המצדיק ביטול פסק הדין. לפיכך, פסק הדין שניתן בתיק בידי כב' השופטת פרסון, נשאר על כנו.

הנאשם ידאג לתשלום הקנס והפקדת רשיונו לשם חישוב הפסילה.

ניתנה היום, ז' סיוון תשפ"ד, 13 יוני 2024.